

EDINOST
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obnoje izdanje stane: za jeden mesec . f. — 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesec 2.00 4. — za pol leta 5. — 10. — za vsa leta 10. — 18. — Na naročbe brez priložene naročilne se re jemlje ozir.
 Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 3 nč., v Gorici 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega ravnalnih vrstic. Poslana osmrtice in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejmejo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravitelstvo ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so proste poštnine.

„V edinosti je moč!“

Stvarni popravki.

Danes treba, da zaključimo svoja poročila o razpravi, tičoč se podržavljenja javnih skladišč tržaških. Uverjeni smo, da je bila našemu listu dolžnost obširneje baviti se s tem vprašanjem. Vprašanje javnih skladišč je važno že samo za-se, ne le za Trst, ampak za vso veliko trgovino v državi naši. To vprašanje pa je velikanske večnosti tudi zato, ker ni izolirano ali osamljeno, ampak se smatra kot začetek velike akcije države v preporenje naše trgovine. Javna skladišča so le jedna točka v velikem kompleksu naših tržaških vprašanj. Iz tega, da je vlada ročila vprašanje javnih skladišč, sodi se sploh, da jej je resna volja lotiti se vseh drugih naših vprašanj. S tega stališča so govorili tudi v državnem zboru nasprotniki in prijatelji podržavljenju tega podjetja. Na tej in oni strani so uverjeni, da vlada mora reči B, ko je že rekla A. Nasprotniki se boje nadaljnjih in — kakor oni pravijo — bresplodnih stroškov in bremen; prijatelji se pa vesele ravno tega, ker vidijo v podržavljenju javnih skladišč garancijo, da se bude nadaljevala akcija v pomoč Trstu, pred vsem pa, da se skoro dozidajo prepotrebne železniške zveze. Že migljaj na železniško vprašanje zadošča menda v dokaz, da so naša vprašanja važna za vso državo. Zlasti se pa vprašanje železniške zveze Trsta s notranjimi deželami dotika življenskih koristi naših slovenskih pokrajin: naj se še odločijo za to ali ono progno, vsekako bude ta železniška vez rezala naša tla. In tudi sicer so naše dežele tesno spojene s Trstom v kupčijakem pogledu. Opravičeni smo torej pred našimi čitatelji, da smo se nekoliko obširneje bavili z vprašanjem javnih skladišč.

Odkrito bodi tu povedano, da se nikakor ne moremo strinjati s pesimističnimi nazori obeh protigovornikov, čes, da Trst nima nikake bodočnosti ter da ni pomoči naši trgovini, da si moramo priznati s druge strani, da je mnogo resnice v tem, kar sta povedala protigovornika, sosebno kar se dostaje lehkomišljenosti pri zasnovanju podjetja javnih skladišč. Da se je podjetje zasnovalo primerno ter da je bila tudi uprava primerna, gotovo bi bili tudi vspehi povsem drugačni. Obupavati valed konkurenije reške tudi ne kaže, kajti tudi tam je mnogo umetnega in prisiljenega, kar se vadržuje le po ugroznih šrtvah se strani države.

A tudi iz govorov obeh protigovornikov si vlade izorpi lahko mnogo naukov — ako hoče. Zlasti pa se nam zde važni stvarni

popravki poslanca Kaizla. Tu pa je rečenega marsikaj, kar podpisemo tudi mi do zadnje pite. Mnogo se govori dandanes o „saniranju“ naših razmer. To je res: skrajni čas je, da se „sanirajo“ ali ozdravijo naše razmere; skrajni čas je, da se vlada loti dela. Samo jednostranska ne sme biti pri tem; ne le naši trgovineki odnošaji trebajo spretnega zdravnika, ampak tudi politički. Vse naše javno življenje je bolno, zastrupljeno. Ta politička bolezen provzroča in vzbuja nasprotstvo do Trsta, ta bolezen je kriva, da ginevajo simpatije notranjih pokrajin do našega tržišča. To zveni kaj glasno iz stvarnih popravkov posl. Kaizla. Ti stvarni popravki so vladi jasen migljaj, kje treba zdraviti ali „sanirati“! Posl. dr. Kaizl je rekel v svojih stvarnih popravkih med ostalim: „Moj predgovornik (dr. Pees) je, trezno presojojot stvari, namignil na nekaj, kar jaz nisem hotel navesti, ker ne gojim nikakega nasprotstva napram Trstu; namreč na splošno menenje naših trgovcev, da so tržaški trgovci veliko preindolentni, kar je glavni vzrok, da propada Trst, oziroma, da se tržaška trgovina ne more zopet povzdigniti. In ker se je že enkrat reklo — če tudi morda bolj prizanesljivo in prikrito — povem to jaz naravnost in brez ovinkov. Našemu industrijalnemu svetu so Tržačani popolnoma tuji, in se čutijo ptujce tudi nam nasproti, mi smo zanje pa esi barbari, kateri naj bi pač storili kako uslugo mestu in njega pristanišču, sicer pa niso za ničesar dobri. Ta duh, ki vlada med trgovstvom, občutiti je na sploh.“

Te besede posl. Kaizla razkrivajo vso našo miserijo. Da bi le ne bilo tako: oni sli duh, ki je zavladal v našem mestu — po čegavi krivdi, ne spada tu sem —, ki ispodjeda kakor črv temelj poštonemu in patrijotičkemu mišljenju; oni sli duh, ki odtujejo prebivalstvo mesta tržaškega drugim notranjim pokrajinam; oni sli duh, ki propoveduje, da mesto Tržaško mora sreti tja preko adrijskega morja in nikakor ne gori proti mogočni prestolnici ob mogočni Donavi; oni sli duh, ki mraji vse, kar ni v zvezi s tistimi poznanimi „idejli“ in s tisto piškavo „colturo“; oni sli duh ugonobnja simpatije do našega lepega mesta in podira in ruši trgovinske in moralne vezi, katere naj bi spajale trgovino tržaško s bogatimi deželami avstrijskimi.

Temu siemuduhu treba priti do živoga. To svarilo zveni iz stvarnih popravkov posl. dra. Kaizla. Dal Bog, da bi hoteli slušati to svarilo!

poraja take spake, kakor je Taht, spake, katerim je tuja nesreča največje veselje. Je pa tudi sreča, da je poštonih src, ki cenijo svoje dolžnosti, da tuje bolečine ozdravljajo, služoč zgolj božjemu zakonu, zakonu ljubezni. Ostanite mi zdravi!

— Ali ne marate z nami v grad? vpraša bojaljivo Zofija.

— Ne morem, odgovori mladenič, doli v vasi me čaka služabnik s konjem. Jutri zarana imam biti v Zagrebu, a urediti moram še nekatero stvari doma.

— Tedaj pa s Bogom, gospod Tomo, reče Zofija prijazno in podá obotavljaje se mladeniču roko. Tomo ji seže v roko — prvičkrat v svojem življenju. Vzdrhti, kakor bi se ga bila strela dotaknila. Kri mu vzkipi. Nepremično stoji pred njo, kakor bi mu bile noge zakopane v zemljo, in zre v to dekliske oči, stiskaje nje malo, mehko ročico, kakor bi držal v rokah jamstvo svoje rešitve.

Malaroka drhti, drhti tudi Zofija, povešene, v stran obrnene glave. V očeh se ji pojavi neka nenavadna, tajinsvena svitloba, kakor svezda danica izza temne megle, na lici ji zardi šar podoben žaru spomladanske cvetke,

Nekaj o novi avstrijski valuti.

(Po Bogomiru Jakšu rastolmačil M. K.)

Avstrija plačuje na leto 158 milijonov gol. obresti od svojih dolgov in sicer 28 milijonov v zlatu in 130 milijonov v drž. papirjih. Da se splača 130 milijonov v drž. papirjih zadostavalo je po prejšnji valuti 1 milijon 444.444 kg. srebra, ker je bil 1 kg. čistega srebra vreden 90 gl.

Danes je srebro padlo na vrednosti za toliko, da je treba Avstriji 2 milijona 731.092 kg. srebra, da splača onih 130 milj. gol. obresti.

Prav za prav ni se vrednost srebra znižala, marveč je vrednost zlata za toliko poskočila in temu je tudi Avstrija pripomogla z njeno zlato valuto.

Po novi avstrijski valuti darujemo našim upnikom na leto 1 milijon 286.648 kg. srebra ali 115 milijonov 798.320 gl. vrednosti. — Ta d r o k je večji nego so skupni državni stroški, kateri po zadnjem proračunu znašajo 110 milijonov gl.

Valed nove valute in sedanjo vrednosti srebra se je veljava goldinarja popolnoma promenila. Naš goldinar je zunaj Avstrije zgubil na vrednosti, valed česar so prisiljeni kmet, trgovec in obrtnik več blaga dati za vrednost enega goldinarja.

Pomisli je dobro, da smo prej za naše obresti dajali gotovo množino srebra, a danes po novi valuti bi bilo treba še enkrat toliko te rude.

Italija je bila tudi uvela zlato valuto, a to je ni obogatelo; zdaj ima 200 milijonov lir deficita. Zapravila je cerkvi ugrabljene milijarde, spraznila vse blagajne in danes bira na denarni sušici. Da bi jo le mi ne sledili!!

Pri nas v Avstriji velja po upeljavi nove valute to-le: avstrijski državljani do biva iz kase manj vredni srebrni denar, vnanjim velikim kapitalistom je pa zagotovljeno plačevanje s več vrednim zlatim denarjem. To je skrivnost nove valute, to je dobiček zlato valute.

Dokler so v žepu žvenkotale petice, smo bili na dobrem, saj je srebrna petica imela polno vrednost in je bila väteta mej takozvano kurantno monedo. — Po novi valuti so krone prištele drobšiu kakor desetice.

Iz onega kilograma srebra se nakuje 200 kron, a čistega srebra je v njih le 835 gramom na tisoč delov.

Ako bi hoteli menjati krono na vrednost starega srebrnega goldinarja, dobili bi za

a ustnice se gibljejo, kakor da šepetajo molitev gospodovo.

— Z Bogom! zašepeta deklica in se ne gane.

— Z Bogom! reče z veliko silo mladenič.

Polagoma povzdigne deklica oči, punčica se ji čudno zaiskri, na obrazu se ji hipoma zazna radost in žalost, in tiho, čisto tiho reče:

— Z Bogom! Pridite skoro, pridite — jutri! In iztrga roko, prime Jano in hiti z njo proti gradu. Svet se ji je vrtil, nebo in zemlja sta se stopila in ihté reče Jani:

— Seestrica, čutim, čutim, kako si nesrečna.

Ravno misli kreniti v drevored, ko stopi pred njo Marta. Deklica se stresne in osupne.

— Odkod ti, sestra? vpraša Marta, že dolgo te iščem po vrtu.

— Privajam — pravi Zofija nekako bolj zmedenó — kakor vidiš, Jano — siroto. . . .

— Jana, reče Marta, pojdi naprej proti gradu, koj prideva za teboj.

Ko je kmetako dekleté že storilo nekoliko korakov, vpraša Marta resnobno:

— Zofija! Kaj je s teboj?

njo le 37 $\frac{1}{2}$ nč. z osirom na vrednost srebra. — Če pa računimo krono po nje čisti rudni vrednosti, ne velja više od 20 nč. — po sedanji valuti. —

Potem takem je vrednost srebra v kroni padla za 40%.

Če je n. pr. prej kmetu zadoščalo 100 kgr. pšenice, da je vrtil svojo dolžnost proti državi, mu je pri sedanji vrednosti žita treba 200 kgr. Meterski cent žita prodajal se je leta 1872 po 14 gl. 49 kr., a danes padlo je isto na 7 gl. — Kmet pridela v Avstriji okolo 50 milijonov meterskih centov žita, kmetijstvo bi imelo pravico do odškodnine za 350 milijonov goldinarjev. — A kedo se kmota spomni — on ni še nikdar dobil odškodnine.

Sklep: Vrednost kovine določuje vrednost denarju. Srebrni goldinar reprezentira blizo 50 nč., med tem ko je papir na temu goldinarju na državnem kreditu zagotovljena vrednost 96—97 nč. v zlatu.

Iz tega že se da razvideti, kako so jo naši modri državniki zavezali s toliko hvaljeno zlato valuto. —

A poslanci na Dunaji se ne upajo upreti valutnemu zakonu.

Državljan plačaj, pa mirna Bosna. —

Mestni svet tržaški.

(X. seja dne 10. maja 1894.)

Predsedoval je župan dr. Pitteri, vladni zastopnik namestništveni svetovalec baron Conrad, prisotnih bilo je 32 svetovalcev.

Po odobrenju zapisnika IX. seja priobči župan, da je dobil potom namestništva izraz Najviše zahvale na brzojavni čestitki mesta Tržaškega povodom 40letnice poroke Nj. Veličanstva.

Z osirom na sklep mestnega sveta v seji dne 11. aprila t. l., da se namreč sporazumno s borzno deputacijo store potrebni koraki v ta namen, da se pravilnik javnih skladišč ne spremeni na škodo posamičnih strok trgovine, prijavlja župan, da se je mestna delegacija večkrat posvetovala s borzno deputacijo in da sta valed teh posvetovanj izročila župan in baron Reinelt spomenico cos. namestniku vitezu Rinaldiniju. Potrebne korake pri ministerstvu storiti pa se je naročilo poslanc. BURGSTALLERJU, LUZZATTU in STALITU. — Prošnja vseh učiteljev in ravnateljov mestnih srednjih šol za sbošanje plače izroči se šolskemu odseku v proučevanje in poročilo, prošnja vodstva otroške bolnišnice za podporo v tem letu pa se izroči zdravstvenemu odseku. — 29 bivših mestnih učitninskih uradnikov prosilo je, da bi se mestni

— Ni — ni — nič, zajeolje Zofija. Ali Marta nadaljuje ostro in kratko:

— Ti ljubiš mladega Miliča, je li?

Ali Zofija ne odgovori ničesa, razprostre roke in se vrže sestri v naročje ter zaječi glasno plakaje:

— Sestra, draga moja sestra!

Marta prime prestrašeno dekllico izpod roke in jo molčé odvede v grad.

Bilo je že precej pod noč. Dnevna svitloba se je komaj poznala v veliki dvorani mokriškega gradu, kjer se je za dolgo mizo posvetovalo kolo hrvatske gospode, starcov in zrelih mož. Živi, pogumni ljudje, izkušeni junaki, časi siloviti, ali dobrega srca. Na čelu mize je sedel na visokem stolu Ambrož, miren, pozoren. Njegova bela brada je bila, rekel bi, kamenita; roko je imel na mizi. Za njim je stal Stepko, nemiren in nasajen. Oči so mu nemirno blodile po dvorani. Bil je kot napeta puška, vsak hip bi planil pokonci. Malo bolj naprej je sanjal povešene glave njegov mlajši sin Baltazar; negeden, bled, zaspan, malo je mislil, nič govoril. Turpoljec gospod Vurnović je gledal mirno pred

PODLISTEK.

43

Kmetški upor.

— Special Arguet Senoa. Preložil I. P. Planinski. —

Plakaje nagne Jana glavo na Zofijina prsa, a ta jo pritise k sebi. Solza se zavrti v očesi mlade plemkinje in gladé z roko Janino čelo, jo tolaži:

— Ne jokaj, sestrica, pomiri se! Morem si misliti, da se ti je strupeno trnje sabodlo v srce, da te duša boli. Teško je, kadar se izgubi najdražje bitje. Ali kolikor bom mogla, storim. Pojdi, gremo v grad. Porečom gospodu podbanu, on bo mogel najbolj pomagati. Kaj ne da more, gospod Milič? obrne se k mladeniču, kateri je s težkim srcem ves ta prisor gledal.

— More, gospodična, odgovori plemič, in mora. Janinemu zaročniku se je krivica sgodila. Tudi jaz se bom potegnil za to siroto.

— Hvala vam, gospod, reče dekleté, a iz solznih nje očij zasije vaa miloba dekliske duše.

— Jaz ne vsprejmom te zahvale, pravi mladenič; nesreča je na svetu, da narava

magistrat oziral posebno nanje ob podeljevanju služeb. Župan izjavlja, da izroči to prošnjo eksekutivi, ki naj se kolikor možno osira nanjo. Svetovalec Colombo interpeloval je v daljšem govoru o stanju vodovodnega vprašanja. V uvodu svojega govora povdarjal je govornik svoja avstrijska čutila. Župan mu je odgovoril, da je vprašanje o preskrbljenju pitne vode v dobrih rokah.

Brez razprave vsprejme se predlog šolskega odseka: 1) da se osnuje dve mesti za učitelje na spodnjih 5 razredih mestnih osnovnih šol in da se razpiše dve službi za učitelje III. pl. razr.; 2) da se osnuje s početkom prihodnjega šolskega leta na ljudski šoli v Rojanu vsprejema III. razreda slovenskega in II. odoasno III. razreda italijanskega oddelka; 3) da se razpiše natečaj za službo 1 učitelja in 3 učiteljice II. pl. razr. za slovenske osnovne šole v trž. okolici in 4) da se razpiše služba začasne podučiteljice za slovenske, in služba začas. podučiteljice za italijanske oddelke okoliških šol.

O predlogu, da se zgradi novo šolsko poslopje v Rojanu, spregovoril je svetovalec Gairinger. Njegovo menenje je, da se izroči dotični predlog šolskega odseka stavbenomu odseku v proučevanje in poročilo, ker je treba v slučaju te gradnje napraviti tudi cestno, kupiti zemljišča itd. V tem smislu stavlja je poseben predlog. Po kratki razpravi, v koji sta govorila poleg svetovalca Gairingerja še dr. Venezian in dr. Consolo, obveljal je Gairingerjev predlog.

Potem je dovolil zbor dodatni kredit 1260 gl. za popravke v otroškem zatočišču v stari Reni in 340 gl. za popravke na šolskem poslopju v Škednju ter 3.500 gl. družtvu za olepšanje mesta kot dolg mestne občine za razširjenje šetališča pri sv. Andreju.

DOPISI.

Iz Gorice, dne 7. maja 1894. (Izv. dop.). Gosp. vitez je torej res uročil tožbo proti uredniku „Soče“ zaradi razžaljenja časti. Čudno je sploh, da se je g. vitez udal svojim voditeljem ter se izpostavil veliki nevarnosti. Čitatelji „Soče“ in „Primorca“ so temu čudijo, ker ne vidijo v onih člankih razžaljenja; kajti politične spletke so bile in bodo posebnost tam, kjer je strastno nasprotje. Lahko bi bil g. vitez poslal „Soči“ popravek in pojasnil stvar, kakor se navadno dela pri takem očitjanju.

Ali stvar ima ves drugi pomen. „Soča“ je v zadnji številki le od daleč namignila in ne vraga razodela, iz znanih vzrokov.

Kakor je znano, se še peto leto bija boj na Goriškem za dve osebi: Tonkli — Gregorič. Sijajni poraz pri zadnjih državnoborskih volitvah ne morejo pozabiti tovariši d.r. Gregoriča. Sami ne vedo več, kje in kako bi začeli, samo da bi uničili sobrata in vzdignili zopet gospoda advokata. Vse so vže poskusili; nadlegovali so svetne in duhovske kroge, naj za „skozbog“ denejo vrvice za vrat duhovniku d.r. Gr., da bi se zopet dvignil poraženi Tonkli.

Ali vai ti napori so ostali brez uspeha. Prihodnje leto bodo volitve v dež. zbor. Nekateri poslanci se silno bojè za svoj man-

se, vihaje si brke. Kadar je kdo ispregovoril, premeril ga je samo z malimi, iskrimi očmi, ki so mu kakor krtu gledale iz velike glave, ali kadar je sam govoril, sekal je ostrim umom kakor z damaščanko. Župnik od svete Nedelje, človek obilega rdečega obraza in črnih las, so je stiskal v kotu in strigel z očmi kakor ris. Gospod Konjaki so je stezal na svojem stolu in govoril hladno in počasi spremljajoč svoje razloge s kazalcem, mej tem ko so se njega svaku gospodu Korečenu, četverooglati zagorski glavi, podolgastega obraza, svetile oči kakor mački in je bolj s pestjo razbijal po mizi, kakor pa kaj bistroumnega povedal. Plešasti stari Francišek Mrnjavčič kratkih brk in dolgega nosu je potrljal in pobijal tuje misli samo s prikimavanjem ali odkimavanjem, dočim je njega čvrti, bradati tovariš Družkovič streljal v dušku po deset deželnozbornskih govorov iz rokava. Najbolj glasna sta bila krapinska brata Seklja, oba rjave polti, oba besna risa, ki sta govorila sekala zrak s rokami. Okolu teh oseb se je zbralo kolo drugega plemstva; nekateri so stali, drugi sedeli, nekateri premišljali in molčali, drugi kričali.

(Dalje prih.)

dat, kar je po vsem naravno. Sami ne vedó, kako bi si zagotovili ubogi mandatek. Da vsi goriški Slovenci odločno obsojajo večino slov. dež. poslancev, je dognana stvar. Zato se poslednji tudi bojè stopiti pred volilce. Prav dobro je znano vsem, kako jih laški poslanci za nos vodijo, kakor je nekoč pisala „Reichspost“. Po vsej pravici torej se bojè, da ne bodo več izvoljeni. In kakor smo izvedeli z dežele, je že vse napravljeno v ta namen. To čutilo nasprotniki g. d.r. Gregoriča, zato so tudi v skrbeh.

Ker tedaj duhovnik d.r. Gr., vlega rodoljuba in najdelavnejšega moža na Goriškem, ne morejo vgonobiti, ker jim niti svetne, niti duhovske oblasti ne gredó na roke, ker nimajo drugega pripomočka v ta namen, izbrali so tožbo proti uredniku „Soče“, češ, ako tu zmagamo, potem smo na konju; tudi naši mandati v deželno hišo so zagotovljeni. In če tu zmagamo, potem zmagamo tudi pri prihodnjih državnoborskih volitvah.

In vse to se vráti pod imenom „vera“. Uboga vera, koliko slabega ti pokrivaš! Kaj ne, računaj so prav lepi. Toda — delajo račun brez krémárja. Ali urednik „Soče“ zmagá, ali propáde, je vse jedno, kajti v nekatere sedanje kukavice ljudskih zastopnikov nimajo Slovenci na Goriškem ni trohico zaupanja. Če urednik propáde — kar je pri laških protinikih vse mogoče — je edina materijalna škoda zanj, ker bo moral plačati stroške. In to je vse, kar dosežejo. Koliko krat je „Vaterland“ že bil obsojen, čeravno je bilo res, kar je pisal! Ne le „Vaterland“, tudi drugi listi so plačali že lepega denarja — in vendar so ostali to, kar so, ne da bi izgubili upliva na čitatelje.

Res pa je, da g. vitez je bil ustrašovan in je moral to storiti. To je že povedal „Pr. List“.

Duhovnik.

Iz Sežane, 10. maja 1894. [Izv. dop.] Mnogo se dandanes govori in piše v korist delavskega stanu. To je gotovo človekoljubno, ako se potegujemo za delavca, kajti tudi on je vatvarjen po božji podobnosti. Tudi njemu dé dobro, ako vidi, da se ga ne prezira in žali zaradi njegovega priprostega stanu.

Pokaži mu, da si mu naklonjen in narediš iz njega, kar hočeš. Zatorej vidimo povsodi, da se delavec iskreno ljubeznivo oklepa onega, ki ga ljubi. N. pr. v Trstu vidimo, kako so tamošnji narodnjaki ustvarili iz priprostih mož kremenite značaje.

Dokaj se je torej že storilo v probujo možkega spola v delavskem stanu. Pozabilo pa se je na ženski spol. In vendar je žena steber tudi v delavčevi družini. Delavec navadno vzame v zakon služkinjo ali delavko. Ako je ona pridna, pametna, pobožna, prinese v hišo božji blagoslov. Mož in žena sta zadovoljna, podpirata se drug drugega in si lajšata težave delavskega in zakonskega stanu. V takih okolnostih delavec rad trpi in voljno služi kruh svoji družini. Tak mož ne toži, ampak vztraja, v zavesti, da je ljubljen. Po dokončanem in trudopolnem delu použiva se elastjo skromno večerjico; tekne mu bolj, nego bogatini mastna pečenka. Srečen je in zadovoljen.

Ali pa smemo tako soditi tudi o tistem delavcu, ki je poročil pokvarjeno in hudobno ženo? Nikakor ne! Trpin je v vsakem pogledu. Dela ti od jutra do večera, na domu pa ga žena zaničuje in proklinja. Stanje mu je neznošno in sčasoma postane tudi sam hudoben. Tak mož — nezadovoljen sam seboj, s svojo družino in svojim splošnim položajem — jame najpogredek zavidati bogatine, moneč, da v bogastvu tiči ves areta. Taki delavci so najbolj pristopni pogubnim naukom raznih zapeljivcov, češ, da se položaj delavskega stanu da zboljšati le nasilnim potom. Iz kratka: taki sami seboj in se svoji nezadovoljni življi so najbolj nevarni v sedanjem socialnem gibanju.

Res je torej, da je čustvanonanje delavca v prvi vrsti zavieno od njega družinskega življenja. In če je tako, je pa tudi res, da je žena delavčeva jako važen činitelj.

Sedaj pa vprašam, kaj se je storilo do sedaj v prid ženskega spola v delavskem stanu? Žalibog: ničesar! Imamo pač tako učenkake, kateri ženske slabosti obešajo na veliki zvon, da se potem svet roga in smeje siromašnim ženskam; da bi pa iskali vzroka, zakaj je mnogokatera ženska propala duševno, na to ne misli nikdo.

Predno oče izroči svojega sinka kakemu mojstru, prizadeva si, da dobro poižve, kakov je dotični mož, da se mu otrok ne pokvari dušno in telesno. Če ne stori tako, ni pravi oče. Istotako skrbi oče, ki pošlje svojega sinka v šolo, da ne pride v roke brezbožnemu in hudobnemu gospodarju.

Za dečke se torej toliko skrbi, kaj se pa stori za deklice? Vprašata-li oče in mati, ko odpravljata svojo hčerko v mesto služit, v kake roke pride njiju otrok? Ne, navadno jima to ne pride niti na misel.

Velika odgovornost čaka torej one stariše, ki tako rokoó sami pošiljajo svoje hčere v duševno pogubo.

Kolikor se pazi pri dečkih, toliko se zanemarja pri deklicah. Naše matere pošiljajo čisto svoje hčerke v mesto, ko jim je komaj 12—13 let. Ali se more pri taki starosti zahtevati razuma in rassodnosti? In vendar se zahteva. Kar samo jo pošljejo v mesto, ali jo izroče k vedjemu kaki srenki, ki je poprej služila v mestu. Deklica je propuščena sama sebi. Ako je tako srečna, da naleti na dobre gospodarje, potem je dobro. Kaj pa, če pride v hišo, kjer se še rogajo njeni pobožnosti, kjer žalijo njeno versko čustavo? Hudo je za tako deklico. Nekaj časa pač joka, ali moli k Bogu, ker je tako zapuščena. Sčasoma se pa privadi vsemu in se pokvari med spáčenimi ljudmi. Sramovati se jame svojega Boga in svojega jezika — kaj sledi temu, je znano slehernemu. Oropali so jo brezvestni gospodarji: vere, jezika in — sramotljivosti; izruvali so jej sieharni blagi čut iz srca. In tako oropano vsega blazega, kažejo jo potem kakor kako aver v kletki, češ: take so ženske!

Gorje pa, ako tako duševno in telesno pokvarjena ženska postane soproga delavčeva! V taki hiši naj bi bil mir in božji blagoslov? Ne, to ni mogoče! Kdo je kriv vsemu temu? V prvi vrsti oče in mati; za njim pa vsi oni, ki bi to lahko zabranili.

Ali niso ravno otroci takih slovenskih mater zatiralci lastnega rodu? Ali ne teptajo ravno taki otroci resnice naše svete vere? Ali ne strežejo taki otroci po življenju celo premislemu vladarju? Ali ni bil Oberdank ein slovenske matere? Kdo zasmehuje in žali našo duhovščino? Vsi ti popačeni ljudje sicer niso več naši, ali naše krvi so. Stariši, stariši, kako boste odgovarjali pred Bogom, kar ste zakrivilli?

Ali ni nobene pomoči proti temu pačenju? V prvi vrsti bi morali oni, ki so poklicani v to, poučevati stariše o njih dolžnostih do otrok ter jim posebno zabijati: a) da ne pošiljajo svojih hčera v mesto, ako ni posebne sile; b) vsakako ne pred 18 letom, in c) da pasijo vestno, v kake roke jim pride hčerka.

Za one deklice pa, ki žive v mestu, skrbeti bi morale rodoljubne gospe. Kaj je lepšega in vzvišenejšega nego skrbeti za zapuščene deklice ter varovati jih dušnega in telesnega propada! Primerno društvo naj bi se ustanovilo v varstvo takih deklic. Uverjena sem, da stvar ne bi bila tako težka, kakor se vidi na prvi pogled. In ravno sedaj, ko vse tekmuje kako praznovati petdesetletnico našega preavetlega vladarja, pokazale naj bi naše slovenske žene svojo udanost s takim človekoljubnim dejanjem. Ako vsepá „Društvo patrijotičnih gospa“, ako uspeva družba sv. Cirila in Metoda, zakaj ne bi vsepevala družba v varstvo siromašnih deklic?!

Slovenske matere, dajte, ganite se! Hvaležne Vam ne bodo samo dotične deklice, ampak hvaležen Vam bude ves narod, hvaležni Vam bodoje bodoči možje slovenski. Pomislite na isrek sv. Avguština: „Dajte mi dobrih mater in svet Vam prenovim“.

Politiške vesti.

Državni zbor. (Poslanska zbornica). K poročilu o razpravi o predlogu poslanca Pernerstorferja, da bi zbornica poslala posebno komisijo v silezijske rudnike, da se prepráda na licu mesta o krvavih izgredih povodom štrajka, nam je še nekoliko pridodati. Posl. dr. Lu eger je naglašal, da je rudokope najbolj obžalovati med vsemi delavci. Ravno pri teh je najbolj vidna razlika med neplodnostjo dela in neverjetno plodnostjo kapitala. Da rešijo zaveženec v Lueški jami, upotrebljevali so dinamit, gradili jezove, toda avstrijski rudarji so zaprti v veliko hujši

lueški jami, v katero ne pogleda žarek veselja do življenja. Tudi posl. Kaizl je rekel, da treba postaviti preiskovalno komisijo, nezavisno od izjav vlade in nje organov. V zvezi s tem pozivom je zavrgla zbornica Pernerstorferjev predlog, kakor smo že sporočili v jutranjem izdanju. Vsprejel pa se je na to predlog posl. dr. Russa: „Obrtnemu odseku se nalaga, zaslišati poročilo vlade o odnošjih v severnih rudnikih ter poročati o tem zbornici.“ Poslanec Kaizl je sicer stavljal predlog, da naj bi se imenoval v to poseben odsek, ali vse zastoj. Posl. Pernerstorfer je v razpravi o teh dveh predlogih silno napal nemške liberalce, da sramotno zapuščajo svoje lastne rojake — seveda take, ki niso volilci in nimajo polnih žepov — ko bi trebali pomoči. Danes doživimo zopet žalostno igro, da je velika nemška stranka proti masi naroda in da se je d i n i Č e h i zavzemljejo za nemškega delavca.

Na to se je nadaljevala razprava o valutnem zakonu. Prvi se je oglasil grof Hohenwart za predlogo. Kakor je bilo pričakovati obrnil se je govornik proti izvajanjem princa Lichtensteina. Govornik se čudi princu, da isti sedi še vedno na desni strani zbornice, v sosedščini Hohenwartovcev. No, počasi: princ Lichtenstein ima gotovo vedjo pravico sedeti na desni strani, nego oče sedanji koalicii, kajti princ Lichtenstein se ni še nikoli vezal z nemškimi liberalci (na škodo verskega čuta in slovanskih narodov) kakor se brati sedaj Hohenwart. Ta poslednji sodi torej na levo — in prav blizu g. barona Schweglja — ne pa princ Lichtenstein. Kaj čuden argument je rabil grof Hohenwart, da utemelji svoje navdušenje za valutni zakon. Rekel je namreč, da moramo že zato glasovati za preosnovo valute, da dokažemo svetu, da ima monarhija dovolj zaresnosti in moči, izvesti to, kar je sklenila. Lepa je ta: zato, ker smo grešili jedenkrat, treba tudi vztrajati v svojem grehu. Gospod grof, tako delajo trdovratni grešniki, ne pa previdni državniki. — Finančni minister je zagovarjal valutni zakon v jako dolgem govoru. V večerni seji je sklenila zbornica preiti v podrobno razpravo. Pomenljive so besede, katere je izrekel akoro neposredno pred glasovanjem poročevalec manjšine dr. K r a m a ř: „Ti postavniki nárti se ne vsprejmejo iz gospodarske potrebe, ampak valed politiškega pritiska, prihajajočega od nekoč drugod. Obračunajte lo sami seboj, da v tem trenutku, ko daruje sv. Oče sv. mašo v ta namen, da propade ministerstvo Wekerle, hitite utrditi stališče istemu ministerstvu!“ (Kaj pravite gospod poslanec in duhovnik Klun?! Opa. stavčeva.)

V večernji seji se je pričela podrobna razprava in sicer najprvo o zakonskem načrtu, po katerem se umaknejo iz prometa 200 milijonov državnih not. K besedi se je oglasil posl. Abrahamovič, da stavi svoj znani predlog, po katerem se umaknejo note po 1 gl. še le z 31. decembrom 1895, in po 5 osiroma 50 gl. šele koncem leta 1897. Na to so se vsprejeli vsi trije valutni zakoni s pridevkom Abrahamovičevem.

Prihodnja seja bude v sredo in se prične razprava o proračunu poljedelskega ministertva.

Štrajk na Moravskem. Včeraj so zaprli v Moravski Ostraveci rasno vodje štrajkujočih premogarjev, ker se nadejajo oblasti, da se vrnejo pametni delavci na delo, ako jih voditelji gibanja ne sduvajo več. Zajedno proglasila je policija, da se smatrajo odpuščenimi vsi delavci, ki opustijo delo brez dovoljenja gospodarjev in zaradi tega jih opominja, da naj pomislijo na nasledke njih postopanja. Grozi se s strogo kašnijo vsem, ki odvrtajo svoje druge od dela in konečno se jih spominja, da naj se vrnejo k delu, v lastnem interesu in v interesu svojih rodbin. No, delavci pa so sklenili, da na odjenjajo niti za las od svojih zahtevanj in da rajše trpijo lakoto, kakor da bi se udali. In konečno izselijo se skupno v Ameriko, ako se ne vstreže njih zahtevam. — Včeraj je bila pri okrajnem glavarju deputacija štrajkovcev, zahtevajoč, da se prične preiskava proti orožnikom, ki so dné 9. t. m. streljali na štrajkovce. Okrajni glavar ne mara vstreči tej zahtevi. Deputacija se je tudi pritožila, zakaj so pokopali žrtve z dné 9. t. m. po noči, na tihem. Okr. glavar je odgovoril, da so se dotični ustreljeni pokopali po katoliškem cerkvenem obredu in da se je njih sorodnike obvestilo pravočasno o pogrebu. —

Turške in otokov ter 100 kv. iz Italije. — Bombažne vrste olja se se podražile ter se držijo jako stalno

Južno sadje. Trg je živahen in kaže dosti prometa z limoni in pomarančami po dobrih cenah. Samo za sladke bajane se cene slabe vsled pomanjkanja naročeb. Prodalo se je 1600 zabojev limon po f. 2 do 3. 7200 zabojev pomeranč po f. 3 do 7, 300 kvintalov smokve Calamata po f. 10-50 do 11-50, 25 kv. dalmatinskih bojov po f. 60-61 in 60 kv. Bari po f. 56-57.

Spiriti. Cene nespremenjene. Za cele vagene špirta v sodih po f. 13-25-13-50. posamični sodi po f. 14-25-14-50 hektoliter od 90°.

Domači pridelki. Zopet opažamo nezasišano pomanjkanje naročeb. V gornjem ceniku navedene cene so enostavno nominalne, posebno kar se dostaja žilata.

Trgovina.

Moka in otrobi. Moka. Tudi v tem tednu bilo je jako malo prometa. Polju ugodno vreme potiskalo je cene od dne do dne in pripravilo kupce ob voljo do kupčije. Položaj je jako kritičen in nihče ne more znati, kam utegnemo priti, ako se ne prepričamo kaj nepričakovane. — O zaključku doznamo, da je prodal „Economo“ nekaj svoje št. 6 po f. 11 z odbitkom (scanto) in mlin „Makburg“ nekaj svojih števil 00 in 5 po f. 13-70 in 9-25 kvintal.

Otrobi. Padajo občutno; ponudeb je mnogo, a malo kupčije. „Economo“ je prodal nekoliko svojega izdelka po f. 4-50 kvintal z vrečo vred. Druge marke so zanemarjene. Ogrski mlinci kažejo dobro voljo pogajati se za takojšnje prodaje ali za ves september. „Wala“ zahteva f. 4-37 za gotovo blago in „Müller & Bäcker“ f. 4-42, postavljeno na kolodvor v Trstu, za mesec december pa po 10 novč. dražje. Je nekoliko kontrahentov, ki bi prodajali; tržišče zaključilo se je popustljivo.

Drobni otrobi. Velika mláčnost; cene popustljive.

Slanina in mast. Tendence je jako trdna, prodajalci pa so rezervirani, posebno kar se dostaje slanina, kajti domače letošnje blago ni še prodano. Cene so: Mast iz Budimpešte v sodih po 200/250, franko Trst, po f. 56-75; v sodih po 100, franko Trst, po f. 57-50; v sodih po 80 kg., franko Trst, po f. 58. Slanina: 3 komadi na 100 kg. franko Trst po f. 53; 4 kow. na 100 kg. franko Trst po f. 51-50; paprikovana, okajena, železnica Budimpešta, po f. 51-50. Neokajena, franko Budimpešta, po f. 46-50.

Goved. Od 3. do 9. t. m. prodalo se je v Trstu 381 volov in 121 krav klavne živine in sicer 191 volov iz Kranjske, 172 iz Hrvaške, 7 iz Istre in 11 domačih. Plačevali so se: voli iz Kranjske po f. 48 do 48-50; voli iz Hrvaške po f. 46 do 47; iz Istre po f. 48 do 48-50 in domači tudi po f. 48 do 48-50; domače krave in krave iz Italije po f. 47 do 47-50 kvintal mrtve vage.

Seno in slama. Seno I. vrste prodajalo se je v tem tednu po f. 4-05, II vr. po f. 3.—, slama I. vr. po f. 3 in II. vr. po f. 2-50 kvintal.

Surovo maslo, jajca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 82 do 84 nč., v part. od 30 do 50 kg. po 80 do 82 nč., Furlansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po f. 1-02 do 1-06 in v part. od 30 do 50 kg. po f. 1.— do 1-02 kilogram. Tolminsko surovo maslo I. vrste po f. 1-04 do 1-06 kilogram.

Jajca na debelo po f. 2 do 2-40 sto komadov.

Kokoši po f. 1-10 do 1-30 komad, piščeta po 80 nč. do f. 1-60 par.

Krompir, navadni, na debelo po 3.— do 3-40, krompir iz Malte po f. 6.— do 6-50 kvintal. „R. M.“

SVOJI K SVOJIM!

Gostilna „Al Gallo d'oro“ v Trstu, Piazza della Posta (Dogana) toči istrsko vino po 28 nč., belo vino po 32 nč., **kraški teran.** lastnega pridelka, po 40 nč. liter. — V sodščekih od 25 litrov naprej, franko na dom, po cenah, kakor se dogovorijo. — Izborna kuhinja. Vsprejema se naročila na obad in večerje po nizkih cenah. — Nadejajo se obilnega obiska boleži najudanejši

V. Kovacic. Opazka. Vsprejema naročila na vino za notranje dežele franko železnica Trst po 15 gld. hektl.

Gostilna „All'Antico Moro“ ulica Solitario 12, (po domače pri „Pračkovcu“), prodaja črna in bela vina prece vrste iz praških in dorberških vinogradov, in sicer: domače črno po 32, belo po 30, modra frankinja po 40 in črno kraško po 40 nč. liter. Izborna kuhinja. — Držič se gesla: „Rojak k rojaku“, priporoča se podpisani za obil obisk. **Anton Vodopivec, gostilničar.**

Josip Pertot, urar v Trstu. Via Muda Vecchia št. 1. prodaja in popravlja ure po nizki ceni. Priporoča se slavnemu občinstvu. 5-52

Gostilna Ivana Trevna v ulici Madonina št. 29. se priporoča slovenskemu občinstvu v obilnem obisku. Točijo se zmirom izvrstna istrska in okolišanska vina po najnižji ceni. Točna potrežba z gorkimi in mralimi jedmi. 2-52

Ivan Debelak, via Benvenuto št. 1 v Trstu ima zalogo vsakovrstnega jedilnega blaga, katero prodaja na drobno in debelo kolikor v mestu toliko na deželo proti povzetju. Priporočajo se sl. občinstvu zagotavlja poštno in varno postrežbo. 2-52

Ivan Goriup

posestnik na Opčinah

ponuja priznano izvrstno vino iz svojih posestev v Rojano, belo in rdeče, gospodom gostilničarjem in zasebnikom. Za družine v Trstu se dostavi v stanovanje, v sodih od 50 l. naprej, v ovinu in užitnine prosto, po 32 novč. Za več naročila po dogovoru. Na željo se dopoljša uzorec s ceno.

Slavno občinstvo opozarjam na moje novourejeno **pekarijo** v ulici Ghoga št. 4, v kateri se dobiva sleherni dan sveže pečivo vsake vrste. Ob jednem naznanjam, da sprejemam naročbe na izvrstno

KOLAČE

za birmance
Priporočam se vsem botrom in botram z mesta in dežele za obilen obisk. **Edvard Lampe.**

KRAŠKI TERAN

ima na prodaj gospod **Anton Polley** v Sezani na Primorskem.

Prve vrste po 20 gld. hektoliter,
Druga " " 13 " " "
Tretje " " 10 " " "

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

Via Molin Piccolo št. 1. I. nadstropje.

Daje posojila na menjico, na intabulacijo in zastavo vrednostih papirjev proti 3/4% obrestim. Od hranilnih ulog plačujejo po 4% obresti.

Uradni dnevi so:
Vsaki dan od 9. do 12. ure dop., in vsaki ponedeljek, sredo, četrtek in petek od 3. do 6. ure popoldne. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure popoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadržani deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gld. ter znaša vsaki delež 10 gld. 1-26

SVOJO VELIKO ZALOGO

olja iz oliv

priporoča 3-52

Enrico gm. Carlo Gortan

via Caserma 4, Trst (naspr. pivarni Pilsen)

Jak. Klemenčič

TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča častitim svojim odjemnikom in slavnemu občinstvu

svojo veliko skladišče blaga za prihodnje spomlad in poletje, to je blago za moške in gospe, perkalji, svilnate rube raznih vrst s franzami ali brez njih, sragee za turiste, „Jäger“-perilo, bombažne in volnene jopice, moške in ženske bele in barvane sragee, moške ovrtnike, bogato zalogo zavrtnic na izbero, dežnike in solčnike, perilo, platno, musolin, kotonino, bombažne, barvane tkanine, ki se morajo prati, bombažno sukno za moške, rokavice iz švedskega sukanca in svile za moške in gospe, rokavice iz sukanca po švedski šogi, tvarine za obrobjenih v bogati izbiri, posebnosti za ženska šolska rđona dela. Vsprejemajo se naročila v vseh teh predmetje ter se zagotavlja točna in verna postrežba.

Gostilna „Alla Città di Vienna“

Piazza Caserma h. št. 2, (zraven Tiskarno Dolenc) toči **teran** I. vrste iz prvih kletij iz Kazelj in Avberja po 48 nč. liter, kakor tudi istrsko vino sproti in za domačo uporabo. — **Graško pivo,** izvrstna kuhinja (italijanska in nemška) po jako umestnih cenah. — Priporoča se sl. občinstvu (10.) **Ant. Brovedani.**

Škropilnice in žvepljalke inženirja Živica.

Vsake vrste stroji za kmetijstvo in obrtništvo, motori (gonitelni stroji) na par in s petrolijem, pumpe (sesalke) za rabo pri hiši in za vsako drugo potrebo, cevij iz železa, bakra, platna, kavčuka (gume), in pipe, vse kar se potrebuje pri strojih, med tem tudi olje za mazilo se dobiva zmiraj v zalogi trdke

Schivitz & Comp.

(Živie in druž.)

v Trstu, ulica Zonta 5.

DROGERIJA

na debele in drobno

G. B. ANGELI

TRST

Corso, Piazza delle Legna 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije z Angliškega, iz Francije. Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode.

Mineralne vode

iz najbolj znanih vrelcev

kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-38

Svoji k svojim!

Po neverjetno nizkih cenah vdobe se nova vsakovrstna

KOLESA

(Model 1894.)

v Via Fabio Severo št. 18 na novoj cesti blizu tovarne piva. Jamči se za vsako koló 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se ga brezplačno.

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINE“ iz Antverpens direktno v

New York & Philadelfijo

koncesionovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesionovani zastop 50-1

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17

ali pri

Josip-u Strasser-u

Stadt-Bureau & commercialer Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

„Kupuj pri kovaču in ne pri kovačetu!“

pravi stari pregovor.

To velja po vsej pravici za moj zavod, kajti le tako velika kupčija, kakoršna je moja, ima sbok gotovoga plačevanja velikanskih množin blaga, in drugih prednosti, cene stroške, kar je slednjič v korist kupovalcu samomu.

Krasni vzorci zasebnim odjemalcem gratis in franko. — Bogate zbirke uzorcev, kakor so nikoli, za krojače nefrankovane.

Snovij za obleke.

Peruvica in doinking za velečastito duhovščino, predpisano snovij za uniforme c. k. uradnikov, tudi za veterane, gasilce, telovadce, livrje, sukno za biljard in igralne mize, preproge za vozore, loden, tudi ne premočljiv za lovake sukneje, snovij, ki se dajo prati, potni ogrtači od gld. 4 do 14 itd.

Ceno, primerno, poštno, trajno, čisto volneno sukno blago in ne dober kup čarja, katere veljajo komaj odškodnino za krojače, priporoča

Iv. Stikarofsky,

BRNO (avst. Manchester).

Največa zaloga tovarniškega sukna v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev. — Pošilja se le po poštnem povzetju! Korrespondencija v nemškem, českem, ogrskem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku. (24)

Skladišče piva

Zagrebske delniške pivovarne in tovarne slada

priporoča in sprejemlja naročila toliko v sodih kolikor v steklenicah.

Glavni zastop in skladišče

ULICA DEGLI ARTISTI št. 5.

To pivo je izvrstne kokovosti in po nizkih cenah

Zdravnik 13-48

Dr. M. Lukšič-Nizetič

ordinira od 3-4 popol.

via Madonna del Mare 2, II.

(V služenju potrebe tudi po noči).

C. kr. dvorna lekarna

Ivana Mizzana

VIA CAVANA V TRSTU.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gorci omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Minussija, priporočajo se najtoplejo in obljubljuje natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Članom „Delalskega pedopnoga društva“ pa naznanja se posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takšne društvena zdravnika predpišeta. Za slučajno lekarske potrebe so priporoča 104-30 **Ivan Mizzan.**

Zaloga piva

pivovarne bratov

Reininghaus v Steinfeldu — Gradec

pri 156

A. DEJAKU, junior, v TRSTU

Via degli Artisti št. 3,

zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant,

ponuja p. n. gostilničarjem v Trstu in po okolico staroznano steinfeldsko eksportno (Export), očujski (Märzen) in uležano (Lager) pivo, tako v sodih kakor po steklenicah, pod ugodnimi pogoji.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER)

se priroča v Richterjevi lekarni v Pragi

(v zalogi o dljkovan e lekarno

Praxmarer v Tratu, P. Grande)

obče poznano bolečine ublažujoče

držgajanje, dobiva se po večini

lekarn v steklenicah po gld. 1.20,

70 in 40 kr. Pri kupovanju treba

biti previdnim in je vsprejeti le

take steklenice kot pristne, ki so

previdene z „aidrom“ kot varstveno znamko.

Osrednja razpošiljalnica:

Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen.

Prag. 1-44

NOVA PATENT samotvorna

Škropilnica za trte in rastline

„Syphonia“

presega vse dosedaj poznane škropilnice, ker deluje samotvorno.

Več tisoč teh škropilnic je v prometu in isto toliko pohvalnih pisem pričajo da iste nadkriljujejo vse druge zisteme.

Ph. Mayfarth & C.

tovarne gospod. strojev.

Posebna tovarna za vinske stikalnice in stroje za izkoriščenje sadja.

Dunaj, II./1, Taborstrasse 76.

Katalogi zastopnj — Vsprejmo se zastopniki.

2 zlati 13 srebrnih kolanj. 9 častnih in priznanih diplom.

Kwizdina

restitucijska tekočina

c. in k. priv. pralna voda za konje.

Cena steklenice avstr. velj. gld. 1.40.

Rabi se 30 let v dvornih hlevih, v večjih vojaških in zasebnih hlevih kot krepčilo pred težkim delom in po težkih delih, proti poditvam, izvintjenjem, otrplosti kit itd. ter daje konjem posebno moč za brzo tekanje.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

c. in k. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik,

Okrožni lekar v **Korneuburgu** pri Dunaju.

Dobiva se v vseh lekarnah in drogerijah

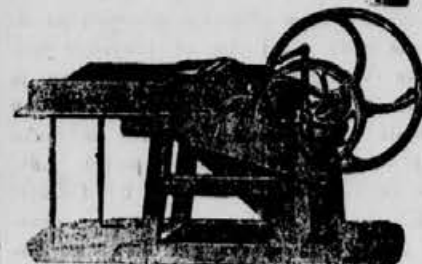
Avstro-Ogrske.

Paziti je na zgorajno varstveno znamko in zahtevati je izrečno: **II. Kwizdino restitucijsko tekočino.**

Vsi stroji za kmetijstvo.

Posebnosti,

katore je dobiti le pri trdki Ig. Heller.

IG. HELLER, DUNAJ,

20-20

22 Praterstrasse N. 49.

Bogato ilustrovani 192 strani obsežajoči katalogi v italijansko-nemškem in hrvaško-nemškem jeziku na zahtevanje takoj in zastopnj.

Iščejo se prekupci. Pred nakupovanem ponarejenj se svari